

Над морем — «Гніздо ластовине»,
І скеля внизу — як вітрило.
І думка за обрії лине,
І далеч імлою повило.

Велично пливуть пароплави,
Купаються хмари в блакиті.
Не хочу ні влади, ні слави —
Отак би прожити на світі,

Як хвилі, легкі і веселі,
Як ці неоглядні простори,
Як горді, обвітрені скелі
Та сиві, задумливі гори.

Як гони безмежні космічні,
Спокійні, величні і вічні.
